

کتاب گویای همراه

وسایل کمک آموزشی اگر درست انتخاب شوند، آموزش را با قدرت بیشتری عملی می‌سازند و بازده آموزشی را از لحاظ کمی و کیفی افزایش می‌دهند. یکی از وسایل ارائه آموزش، گوشی تلفن همراه است؛ یکی از مفیدترین اختراعات بشر، به شرط آن‌که فرهنگ صحیح استفاده از آن را بدانیم.

کارشناسان درصددند از این وسیله، به عنوان ابزار آموزش در کلاس درس بهره ببرند. گوشی همراه به عنوان وسیله‌ای کمک آموزشی، مزایایی به این شرح دارد: در دسترس قرار دادن محتوای آموزشی در هر زمان و مکان؛ کم حجم بودن وسیله؛ بی‌نیازی از یک وسیله مجزا و مستقل به علت همراه بودن گوشی تلفن همراه؛ قابلیت اجرای کتاب‌های الکترونیکی و نمایش عکس و فیلم‌های آموزشی.

تجربه آموزشی

در سال‌های اخیر، شاهد اجرای طرح ارتقای آموزش «قرآن کریم» در مدارس هستیم. بسیاری از مدارس، به خصوص مدارس روستا، هنوز به رایانه مجهز نیستند. ابتدای هر سال تحصیلی، مدیران مجتمع‌های آموزشی، برای تهیه ضبط صوت، ویدیو سی دی و یا رایانه تدابیری می‌اندیشند. بعضی از همکاران نیز به دلایلی هم چون نبود رایانه در مدرسه، نداشتن ضبط صوت به تعداد کلاس‌ها، مجهز نبودن بعضی مدارس روستایی به برق، و... قرآن را بدون استفاده از وسایل کمک آموزشی تدریس می‌کنند. البته هر کدام از وسایل مذکور مشکلات خاص خود را دارند. برای نمونه، زمانی که از نوار کاست استفاده می‌کنیم، چنانچه به درخواست دانش‌آموزان بخواهیم آیات درس خاصی را دوباره پخش کنیم، پیدا کردن آن درس زمان‌بر است.

من برای رفع چنین مشکلاتی، از تلفن همراه به عنوان یک وسیله کمک آموزشی سیار استفاده کرده‌ام. محتوای کتاب گویا (پایه‌های گوناگون) را به حافظه موبایلم انتقال داده‌ام تا هر درسی را که می‌خواهم آموزش دهم، بدون درنگ انتخاب و پخش کنم. علاوه بر این، در سایر درس‌ها مانند هنر، فارسی، طرح کرامت و مناسبت‌های گوناگون، از این شیوه بهره فراوانی می‌برم. با این کار، در وقت و هزینه‌ها صرفه‌جویی زیادی به عمل آورده‌ام.

یافتن زمینه‌های مشترک

هنگامی که انتظارات دانش‌آموزان را درک کنید و به آن‌ها احترام بگذارید، دیگر لزومی به کتمان انتظارات خودتان نیست. در عوض، انتظارات مشترکی پیدا می‌کنید. بدین ترتیب، مکان امنی برای شما و دانش‌آموزانتان پدید می‌آید تا در آن، هویت خود را حفظ کنید. در قضیه سیتیا، او می‌خواست جیسون اشتباهش را بپذیرد و آن را اصلاح کند. جیسون هم دنبال فرصتی بود تا بدون احساس شکست و ناکامی، این کار را انجام دهد. شکلات، همان زمینه مشترک بود. اگر سیتیا در پی معذرت‌خواهی بود یا می‌خواست جیسون به جبران دیر آمدن، پس از پایان زمان مقرر، بیشتر در مدرسه بماند، احتمالاً موجب انزجار او می‌شد. اما با یافتن انتظاری مشترک، به سرعت موفق به برگرداندن جیسون به مسیر اصلی شد.

ممکن است زمینه مشترک شما، عاملی کمتر ملموس باشد. شاید تمایل داشته باشید که بیشتر خودتان رشته سخن را در کلاس به دست بگیرید، اما دانش‌آموزانتان مهارت چندانی در یادداشت برداری نداشته باشند. می‌توانید نحوه یادداشت برداری را به آن‌ها یاد بدهید تا زمانی که صحبت می‌کنید، موارد مهم را بنویسند. یا شاید از تشویق شفاهی زیاد خوششان نیاید، اما این موضوع، رفتار مطلوب دانش‌آموزانتان باشد. لذا، می‌توانید تعدادی کلمات کلیدی را تعیین کنید که برای آن‌ها به منزله تأیید و تشویق عملکرد خوبشان باشد.

وقتی از جایی شروع می‌کنید که دانش‌آموزانتان قرار دارند و به انتظارات مشترکی می‌رسید که هر دو طرف قبول دارند، این نکته را به دانش‌آموزانتان القا می‌کنید که آن‌ها را همان‌طور که هستند، قبول دارید. فضایی را برای دانش‌آموزان پدید می‌آورید تا دریابند که چه هستند و برای تسلط بر برنامه درسی از چه دانش و توانایی برخوردارند.